

[Skytte.]

for, at denne udligning ikke betød, at venstre ønskede erhvervsskatteordningen ophævet. Det ærede medlem siger, at der er mange omegnskommuner, der ikke er skattely, og det skal nok være rigtigt, men der er også en række kommuner, som fremdeles er det. Jeg kan nævne Hasseris ved Ålborg, Munkholm ved Vejle og Hørsholm ved København. Ja, der er selvfølgelig mange flere, jeg nævner bare disse eksempler; og så længe de findes, forekommer det mig fuldkommen urimeligt, at byernes store erhvervsdrivende, de med de store indtægter, skal kunne flytte ud i disse byer og fuldkommen unddrage sig beskatning i den kommune, hvor de har deres erhverv. Jeg vil gerne påny spørge, om venstre virkelig finder det rigtigt, at disse mennesker ikke skal betale skat i den kommune, hvor de har deres erhverv. For mig står det som noget fuldkommen urimeligt.

Carsten Raft: Der er ikke meget ved, at det hele skal udvikle sig til en citatkrig, men for at man skal være klar over, at jeg blot har citeret, vil jeg bede om den højtærede formands tilladelse til at tage en linies citat fra den socialdemokratiske ordførers tale i fjor. „Jeg, som repræsenterer en af de kommuner, der må betale, er selvfølgelig indstillet på afskaffelse af erhvervsskatten“ — det er da klart. Der er ikke noget at tage fejl af; men mon ikke den højtærede indenrigsminister bl. a. også under den kommunistiske ordførers tale er blevet klar over, at han er lidt langt nede med grænserne? Det var ganske interessant et se den kommunistiske ordfører gøre sig til talsmand for, at de større indtægter dog også skulle beskyttes; men mon det ikke er fordi grænserne i ministerens forslag er sat så urimelig lavt? Jeg tror, den højtærede indenrigsminister gør sig en helt anden forestilling om de grænser, han selv sætter, end vi andre gør, og jeg må da have lov til med et enkelt citat at gøre opmærksom på, hvad den højtærede indenrigsminister stadig taler om — f. eks. sp. 3741 sidste år:

„Man må huske på, at kommuner, der har store erhvervsvirksomheder, som regel også har betydelige udgifter.... som skyldes virksomhederne“, og at kommunerne

„også har adgang til at beskattede de indtægter, som virksomhederne giver“. Endnu klarere siges det lidt senere i debatten, at hvis den falder væk, vil det

„først og fremmest være til glæde for

de store erhvervsdrivende, de mennesker der har deres store erhvervsvirksomheder liggende her i København“.

Det er et helt andet niveau, det drejer sig om, end sygekassegrænsen, men med den opadgående retning vi er inde på, kraftigt støttet fra kommunistisk side, skulle vi se at komme til et godt resultat. Det kan være, vi kan blive enige, selvom vi principielt ikke vil fravige, at erhvervsskatten er forældet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Kai Jensen: Jeg skal tillade mig at foreslå, at lovforslagene henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Lynnerup Nielsen: Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til et udvalg på 16 medlemmer.

Formanden: Der er nu stillet to forslag om lovforslagenes henvisning til behandling i et udvalg. Afstemning vil finde sted i morgen.

Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, for at han kan fremsætte et tidligere anmeldt lovforslag.

Aksel Larsen: Jeg skal tillade mig at fremsætte for det høje folketing det lovforslag, som den kommunistiske gruppe anmeldte den 14. oktober om *lensgreve Schimmelmans statsborgerret og ejendom*.

Lovforslaget er enslydende med et tilsvarende lovforslag, der blev forelagt i samlingen 1947—48. Hvad angår dets indhold, hensigt og motivering skal jeg nøjes med at henvise tinget til den forelæggelsestale, jeg holdt i folketinget den 15. januar 1948; jeg anser det for unødvendigt at gentage, hvad jeg sagde ved den lejlighed.

Vi har set os nødsaget til at genfremsætte dette lovforslag, fordi det ikke blev færdigbehandlet inden udløbet af den ordinære samling 1947—48. Det nåede ganske vist at komme til første behandling og blive sendt i udvalg; men udvalgsbehandlingen formede sig således, at der kun blev holdt eet møde, et sættemøde, og på foranledning af udvalgets formand blev det ikke tilladt så meget som at diskutere det lovforslag, udvalget var nedsat til at